

SWITLO

Історія Наталі Кривої: Вчителі більше не хочуть, щоб їхні учні просто мовчали

Наталія Крива понад 15 років навчає англійської мови учнів загальноосвітньої школи в м. Миколаїв (Львівська область). Коли проект починався, Наталія обіймала посаду заступниці директора з навчально-виховної роботи. Тому рішення організувати професійну спільноту вчителів (Teacher Activity Group – TAG) передусім було обумовлене бажанням змінити на краще свою школу, особливо формат спілкування між колегами.

За спостереженнями Наталі, українським викладачам не вистачає професійного спілкування одне з одним. На перервах у школі вчителі здебільшого говорять про особисті справи. На якісне обговорення професійної діяльності та її покращення бракує часу. Методичні об'єднання також не задовольняють усіх потреб, не забезпечують тісну й відкриту співпрацю. Саме тому Наталія вирішила організувати на базі своєї школи професійну спільноту вчителів. З часом вона помітила, що з появою спільноти вчителі по-справжньому згуртувались. Вони зрозуміли, що мають однакові проблеми, можуть ними ділитися з колегами та знайти відповіді на свої питання. Такий формат зустрічей, атмосфера довіри та колаборації дають

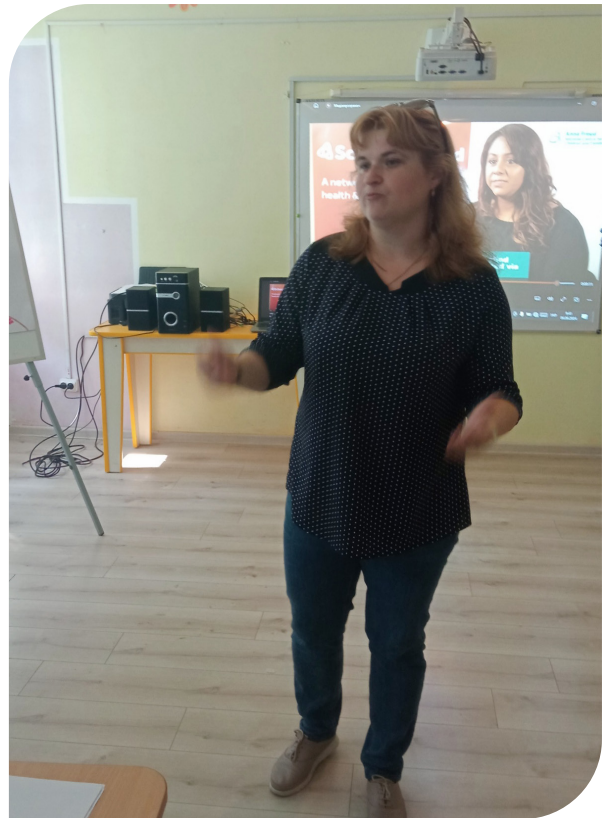
НАТАЛІЯ КРИВА З КОЛЕГАМИ

можливість обмінюватися думками та досвідом, рефлексувати над проблемними ситуаціями. Приміром, як працювати з внутрішньо переміщеними дітьми, як справлятися зі складною чи зухвалою поведінкою, як впливає травма на дитину чи як висвітлювати питання гендерної рівності.

Наталя зазначає, що розуміння, як працює спільнота і чим вона корисна, в її групі приходило поступово. Спочатку учасники поставились обережно, були закриті й не хотіли ділитися проблемами. *«Ми маємо схильність думати, що ми найкращі, тому зі складнощами повинні справлятися самотужки. Але насправді всі вчителі в однакових умовах, і в кожного є діти, які плачуть на уроках... А тут ми зрозуміли, що ми не самі, і стало легше, – говорить Наталя. – Одна вчителька на першій зустрічі сказала: «Мені це не потрібно! Я хочу, щоб мої учні просто мовчали!». Але вже на 5-й зустрічі вона змінила своє ставлення: «Наталю, я переосмислила це все!». Так що я думаю, що це історія мого успіху».*

Найбільше змін після заснування спільноти Наталя помічає саме в колективі. Вчителі стали більш відкритими та позитивними. Якщо раніше двері в її кабінет були своєрідним психологічним бар'єром, то зараз колеги не бояться звертатися за допомогою. *«Для мене це дуже добре, хоча розумію, що я не можу розв'язати всі питання. Але в нас почалася більш тісна співпраця і покращилося розуміння одне одного. Навіть на перервах вчителі не так про особисті проблеми говорять, як про нові техніки, які вони спробували на уроках. Та й самі діти розповідають, що з однією вчителькою робити таку вправу, а з іншою — таку. Учні теж пристосовуються, є якийсь прогрес».*

Наталя розповідає, що іноді до зустрічей спільноти долучаються вчителі інших дисциплін. *«Мене часто питають, особливо молоді викладачі, чи можна прийти. Одного разу була вчителька української мови, їй теж було цікаво. На групах, присвячених травмі та складній поведінці, до нас приєдналася*

НАТАЛЯ КРИВА

“

Вчителі дуже задоволені таким підходом. Також учасники говорять, що наші зустрічі – це місце, де вони можуть розмовляти англійською мовою. Зазвичай на уроках ми використовуємо базову лексику, а тут більш методичні теми та психологія. Під час зустрічі одна з колег так і сказала: «Боже, як це прекрасно, я чую англійську мову!»

НАТАЛЯ КРИВА

наша практична психологиня. Хоча вона не дуже розуміє англійську, ми пристосувалися, було напрочуд продуктивно. Вона працює з внутрішньо переміщеними людьми, з сім'ями, які втратили близьких або чії рідні перебувають у полоні чи вважаються безвісти зниклими. Психологиня нам давала багато цінних коротких ремарок і ділилася своїми техніками. Я ніколи не думала, що їй це буде цікаво, але вона завжди охоче приходила».

У травні 2024 року Наталя розширила свою діяльність і запропонувала провести кілька зустрічей для 11 викладачів англійської мови з навколишніх сіл і містечок. Спершу методист центру професійного розвитку та й самі вчителі прохолодно поставились до цієї ідеї. На першій зустрічі вони були трохи насторожені й закриті, адже такого досвіду в них не було. Але в підсумку їм дуже сподобався формат. *«Ми вже домовилися, якщо все буде добре, то обов'язково зустрінємось ще раз. Я їм трошки розповім про травму, ця тема їх особливо зацікавила, про складну поведінку і про безпечне середовище в класі. Це для них нове, такого ніде не розповідають. А якщо ти ще можеш рефлексувати, то взагалі супер. Крім того, одна з учасниць подалась на конкурс лідерів спільнот, так що вона теж буде працювати й допомагати в разі потреби, – розповідає Наталя. – Приємно, що після цієї зустрічі методист мені сказала: «Наталю, так це ж дуже круто!» А я ж їй казала: поки не спробуєш – не зрозумієш!»*

Порада

На першій зустрічі чітко показати, що таке професійна спільнота. Донести важливість взаємодії та чітко розставити акценти. І ні в якому разі не розчаровуватися, а продовжувати. Бути відкритим до учасників, давати можливість їм висловлюватись, і цінувати кожную думку.

[Більше про програму за посиланням.](#)